

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies tertius et quartus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1866

De SS. Lucio Et Chæremone Et Aliis Anonymis Alexandriae Aut Forte Alibi
In Ægypto. Sylloge.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72907](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72907)

A

DE SS. LUCIO ET CHÆREMONE ET ALIIS ANONYMIS

ALEXANDRIÆ AUT FORTE ALIBI IN ÆGYPTO.

SYLLOGE.

C. B.

MEDIO SÆC. III
ELAPSO.
Lucius et
Chæremone,
qui hodie cum
aliis Fastis
sacris inscri-
buntur,

Menologium Sirlletianum hodie Fau-
stum, Gaium, Eusebium et Chæ-
remone ita celebrat: Natalis san-
ctorum martyrum Fausti, Gaii,
Eusebii et Chæremonis diacono-
rum. Hi fuerunt discipuli Magni
Dionysii, et diaconi Domini nostri
Jesu Christi, et Gaius quidem et Faustus cum ma-
gistro exules facti, et multa tormenta perpassi,
martyrii finem acceperunt: Eusebius et Chæremone
post magistri exilium Sanctos, qui erant in carce-
ribus, visitantes, et martyrum reliquias sepelien-
tes, usque ad Decii tempora pervenerunt, multas
perferentes tentationes propter Christi confessionem,
cujus causa detenti obruncati sunt. Menolo-
gio Sirlletiano ad verbum fere consonant Græcorum
Menæa excusa; quamvis autem Menologium Basi-
lianum et ab his et a Sirlletiano in elogii, quo San-
ctos exornat, adjunctis nonnihil discrepet, eosdem
tamen etiam hodie annuntiat. Idem etiam faciunt
nonnulli Latinorum Fasti sacri, hosque inter ipsu-
met Martyrologium Romanum hodiernum.

ex Eusebio
primitus de-
prompti sunt.

2 Hoc porro, quod Sanctis, e Menologio Sirlletiano
acceptis, frequenter est auctum, hodie sequentem, ex
Sirlletiano verosimillime etiam depromptam, cui ta-
men Lucius, in Sirlletiano non expressus, adjicitur,
annuntiationem suppeditat: Alexandria sanctorum
presbyterorum et diaconorum Gaii, Fausti, Eusebii,
Chæremonis, Lucii et sociorum: ex quibus alii in
persecutione Valeriani martyres facti, alii marty-
ribus servientes mercedem martyrum receperunt.
Sancti, in Fastis sacris, quos jam recensui, producti
ii sunt, qui ab Eusebio lib. vi, cap. 40, et lib. vii,
cap. 11 memorantur, quique cum Dionysio, Alexan-
drino episcopo, mota Alexandria et in Ægypto ad-
versus Christianos persecutione, plurima fuere per-
passi. Liqueat id tum ex eo, quod in encomio, quod e
Menologio Sirlletiano num. 1 jam datum est, Magni
Dionysii dicantur fuisse discipuli; tum ex eo, quod
homonymi sint iis, quos in persecutionum ærumnis
S. Dionysio, Alexandrino episcopo, socios comitesve
existisse, locis proxime citatis refert Eusebius. At
vero, quamvis Sancti illi, uti ex jam dictis recte
collegeris, ex probato Eusebii fonte fuerint verosimil-
lime primitus deprompti, de omnibus tamen et sin-
gulis hic agendum non est. Etenim de Eusebio quidem
ad 5 Julii; de Caio vero seu Gaio et Fausto ad diem
præcedentem jam actum est.

quædam de
Chæremone
ex Eusebio

3 Hinc porro jam restat, ut de solis hic tractem
Lucio et Chæremone; quod enim pertinet ad Socios
anonymos, qui Sanctis, nominatim expressis, in data
Martyrologii Romani annuntiatione adjunguntur,
cum in obscuro sit, quinam ex illis nuspam alibi in
Martyrologiis annuntientur, hodieque proinde dari
possent, nihil de iisdem nominatim edicam, Dionysio
Alexandrino, illos existisse in persecutionum ærum-
nis socios, ex Eusebio asserere contentus. Itaque
missis illis Sanctis, qui in Romano linquuntur ano-
nymis, quæ de Lucio et Chæremone dicenda sunt,
expedio. Chæremone, anno 257 excitata in Christia-
nos a Valeriano persecutione, Dionysium, Alexan-

drinum episcopum, ad Emilianum Augustalem
præfectum, ad quem hic accessus fuerat, comitatus
est, fidemque coram præfecto intrepide confessus, cum
Dionysio in exilium est pulsus. Docet id apud Eu-
sebius lib. vii, cap. 11 ipsemet Dionysius in sua
adversus Germanum epistola, quam propterea stu-
diosus lector potest consulere. Porro Chæremone,
antequam in Valeriani persecutione Christum coram
Emiliano confiteretur, jam antea in Deciana per-
secutione in præsentissimis periculis sese intrepidum,
genuinaque charitate erga proximum incensum pro-
bat. Docet id iterum apud Eusebium ipsemet
Dionysius Alexandrinus in sua, quam, Deciana
persecutione durante, ad Domitium et Didymum
conscripsit, epistola.

4 Verba, quod, quæ ad Lucium pertinent, simul
doceant, huc describo. Sic habent: In urbe (Alexan-
drina scilicet) occultarunt sese, ut fratres clanculo
invisant, presbyteri quidem, Maximus, Dioscorus,
Demetrius et Lucius.... Diaconi vero post illos, qui
morbo consumpti sunt, superstites, Faustus, Eu-
sebius, Chæremone. Porro, cum hinc jam, Chære-
monem quidem ad Valeriani usque persecutionem;
Lucium vero usque ad Decii item persecutionem in
vivo fuisse superstitem, palam fiat; Decii autem per-
secutio anno 250; Valeriani vero anno 257 initium
ceperit, consequens est, ut Lucius et Chæremone ante
annum 250 vita functi non sint, hincque est, cur
supra in margine medium sæculum tertium elapsum
adscripserim. Verum, inquit, an tempus, quo Sancti
mortalem hanc vitam cum immortalis commutarint,
propius determinari non potest? Innuat quidem elo-
gium, ex Sirlletiano Menologio supra recitatum,
Chæremone in Deciana persecutione consummasse
martyrium. Verum cum ex dictis Chæremone usque
ad Valeriani persecutionem in vivo fuerit superstes,
certissime id a vero alienum est. Quod vero ad Lu-
cium pertinet, illius mentionem non facit Sirlletia-
num, nihilque usquam occurrit, ut annum ejus emor-
tualem determinem.

5 Nec melius definiri potest, quo loco, et quo mortis
genere, violentone an naturali, Sancti diem extremum
clauserint. Romanum quidem hodiernum illos Ale-
xandriæ consignat; verum, cum nullum fundamen-
tum sat solidum, ut Alexandriæ ponantur defuncti,
uspam invenierim, malo illos Alexandriæ vel alibi in
Ægypto, quam in definita Alexandrina urbe credere
defunctos. Quod jam pertinet ad genus mortis, quo
diem extremum clauserint, de Lucio plane id in ob-
scuro est; quod vero ad Chæremone attinet, ait
quidem Sirlletianum, cui Menæa excusa consonant,
illum capite minutum exspirasse; verum cum simul
asserat, Eusebium, qui tamen, uti ex dictis de eo ad
5 Julii facile intelliges, in pace Laodicæ creatus
episcopus quieverit, eodem supplicii genere migrasse
ad Dominum, nullam omnino hic fidem meretur.
Itaque tam genus mortis, quo Sancti vita functi sint,
quam annus determinatus, quo obierint, in obscuro
est, nihilque de illis certo scitur, præter ea, quæ ex
Eusebio supra produximus.

E
uti etiam de
Lucio. Neuter
ante annum
250 obiit,

nec annus
eorum emor-
tualis aut
genus mortis
determinari
potest.

DE